

vens kapitel 43 a, og domstolene kan indhente sagkyndige udtalelser fra Retslægerrådet. Retslægerrådet afgiver i disse sager vejledende udtalelser om, hvorvidt de i psykiatrilovens § 5 nævnte betingelser for tvangsindlæggelse og/eller tvangstilbageholdelse, herunder sindsygdoms-kriteriet, må anses for opfyldt. Retslægerrådet afgiver derimod ikke udtalelser om, hvorvidt den frihedsberøvede må anses for fejlbehandlet.

Såfremt det stillede spørgsmål imidlertid skal forstås således, at det ønskes oplyst, i hvor mange af sagerne der har været uoverensstemmelse mellem den erklæringsskrivende læges bedømmelse og Retslægerrådets vurdering af, hvorvidt betingelserne for tvangsindlæggelse og/eller tvangstilbageholdelse må anses for opfyldt, skal Retslægerrådet bemærke, at rådet ikke registrerer, hvorvidt der er uoverensstemmelse mellem den erklæringsskrivende læges bedømmelse og rådets vurdering. Retslægerrådet vil skønsmæssigt anslå, at der i disse sager har været uoverensstemmelse mellem den erklæringsskrivende læges bedømmelse og rådets vurdering i mindre end 50 sager inden for de sidste 5 år. Det skal i den forbindelse bemærkes, at rådet i årene 1990-1994 har behandlet i alt 1.009 sager vedrørende tvangsindlæggelse og tvangstilbageholdelse.

Det skal i øvrigt bemærkes, at en gennemgang af de 1.009 sager, som rådet har behandlet vedrørende tvangsindlæggelse og tvangstilbageholdelse i årene 1990-1994, vil være yderst ressourcekrævende og tidkrævende, idet disse sager ikke er journaliseret selvstændigt, men under de såkaldte A-sager, der tillige omfatter en række andre psykiatriske sager, der forelægges for rådet: Straffesager, sager om ophævelse af farlighedsdekret, sager om overførelse til sikringsanstalten, umyndiggørelsessager, benådningssager m.v. Det kan i den forbindelse oplyses, at rådet i disse år har behandlet i alt 4.002 A-sager.«

Retslægerrådet skønner således, at der af de 1.009 sager, der er behandlet af rådet i perioden 1990-1994, har været uoverensstemmelse mellem den erklæringsskrivende læges og rådets vurdering i mindre end 50 sager. Rådet har, som det fremgår, oplyst, at det vil være yderst ressourcekrævende at gennemgå de 1.009 sager med henblik på en præcis besvarelse af spørgsmålet og har på den baggrund søgt mere skønsmæssigt at angive størrelsesordenen for det omhandlede sagsantal.

Spm. nr. S 1539

Til indenrigsministeren (4/5 95) af:
Uffe Ellemann-Jensen (V):

»Hvornår agter regeringen at gennemføre visumfrihed mellem Danmark og alle tre baltiske lande?«

Begrundelse

Der eksisterer i dag visumtvang mellem Danmark og Letland. Denne situation skaber en række problemer i forbindelse med Danmarks engagement i de baltiske landes økonomiske og politiske udvikling. Det er vanskeligt at se nogen grundelse for, at der finder en forskelsbehandling sted mellem de tre baltiske lande. Derfor ønskes det oplyst, hvor hurtigt regeringen mener at kunne afskaffe visumkravet over for også Letland.

Svar (22/5 95)

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Som det vil være spørgeren bekendt, var Danmark blandt de første lande, som efter de tre stators frigørelse fra det sovjetiske styre indgik viseringsfrihedsaftaler.

Den første aftale blev indgået med Litauen den 31. juli 1992, og der blev den 19. april 1993 indgået en aftale med Estland. Til aftalerne var knyttet vilkår om gensidig forpligtelse til tilbagetagelse af egne og fremmede statsborgere.

Fra dansk side blev der i forbindelse med overvejelserne om indgåelse af disse aftaler blandt andet lagt vægt på de tre landes stilling med hensyn til udstedelse af egne nationalitetspas og tilvejebringelse af en tilfredsstillende statsborgerskabslovgivning. Da situationen på disse områder var forskellig i de tre lande, kunne aftaler ikke indgås samtidig.

Efter at det lettiske parlament i juli 1994 har vedtaget en lov om statsborgerskab og naturalisation og dermed har bragt de nævnte forhold på plads, har den danske regering overvejet mulighederne for tillige at indgå en viseringsfrihedsaftale med Letland.

Indenrigsministeriet modtog i den forbindelse en udtalelse fra Rigspolitichefen vedrørende sikkerheds- og immigrationssituationen i forhold til alle de tre baltiske lande.